

Не пливе над озером туман...

Юрій Буряківець

Не пливе над озером туман,
В очеретах непомітно щез.
Знову снився твій дівочий стан,
Білокорий ряд струнких берез.

Край піску задумливо стоять
В золотавому намисті дні.
Чом берези, чом вони мовчать,
Про минуле не шумлять мені?

Ми ішли у радості повз них,
Хвилювалась молодеча кров.
По алеях змовк веселий сміх,
Ти пішла і не вернулась знов.

Сонце в луговинах догорить,
Освітивши надвечірню даль.
А мені — лишились вечори,
Цвіт холодний і берез печаль.

1942